

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24)

3 Σεπτεμβρίου 2023

Μέσα στο διάβα τῆς ζωῆς μας συναντᾶμε, ἀδελφοί μου, πολλοὺς ἀνθρώπους. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ οἱ ὁποῖοι διακρίνονται γιὰ τὴν ἀρετὴ τους, τὴν καλοσύνη τους, τὴν διακριτικότητά τους καὶ γιὰ τὸ χαρισματικὸ τους χαρακτῆρα. Αὐτοὺς ἀκριβῶς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ συνιστᾶ νὰ τοὺς ἐντοπίζουμε καὶ νὰ τοὺς ἐκτιμᾶμε μὲ ὅλη μας τὴν ψυχὴ. «Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους» (Α΄ Κορ. ιστ΄ 18).

Στὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὑπῆρξαν τέτοιοι ἄνθρωποι ποὺ βοήθησαν τὸ ἀποστολικὸ του ἔργο. Ἔθεσαν στὴ διάθεσή του τὰ σπίτια τους, τὶς ὑπηρεσίες τους, τὰ χρήματά τους. Σὲ σημεῖο μάλιστα ποὺ ὅπως ὁμολογοῦσε ὁ ἴδιος ἀνέπαυσαν τὸ πνεῦμα του καὶ συμπλήρωσαν τὸ κενὸ ποὺ εἶχε ἀφήσει μέσα του ἡ ἀπουσία ἄλλων προσφιλῶν συνεργατῶν του. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ διακρίνονταν γιὰ τὴν αὐταπάρνηση καὶ γιὰ τὸν ζῆλο τους. Ἔβλεπαν τὸν Ἀπόστολο ὡς ἀπεσταλμένο τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπέναντι στὰ πνευματικὰ ποὺ τοὺς χάριζε, αὐτοὶ ἀνελάμβαναν νὰ καλύψουν τὶς ὑλικές του ἀνάγκες καὶ νὰ ἐξασφαλίζουν τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου του. Στὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ὁ Ἀπόστολος Παῦλος βρῆκε τοὺς πρώτους συνεργάτες του, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ποὺ ἦταν ἡ ἀρχικὴ ζύμη σὲ κάθε τόπο γιὰ τὴν κατὰ τόπους ἐγκαθίδρυση τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ ὅλους αὐτοὺς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διατηροῦσε στενὸ σύνδεσμο, γι’ αὐτὸ καὶ στὶς ἐπιστολές του, κάθε φορὰ θυμᾶται τὰ πρόσωπα αὐτὰ καὶ στέλνει τοὺς ἀσπασμούς του καὶ ἐκδηλώνει τὴν ἀγάπη του. Ἀλλὰ καὶ τὰ πρόσωπα αὐτὰ διατηροῦσαν μέσα τους ἀνάλογα αἰσθήματα γιὰ τὸν πνευματικὸν Πατέρα ποὺ τὸν σέβονταν καὶ ἐκτελοῦσαν πρόθυμα τὶς συμβουλές του.

Ἀνάμεσά τους εἶχε δημιουργηθεῖ ἓνας ἅγιος σύνδεσμος ποὺ μόνο ἡ ἀμαρτία μποροῦσε νὰ διασπάσει. Ὁ πνευματικὸς αὐτὸς δεσμὸς ἐγένε, ἔκτοτε, γιὰ ὅλους μας πρότυπο στὶς σχέσεις ποὺ πρέπει νὰ ἔχουμε μὲ τοὺς πνευματικὸς μας πατέρες.

Τέτοια πρόσωπα συναντᾶμε καὶ σήμερα ἐμεῖς οἱ κληρικοί, ὅπου ἐργαζόμαστε πνευματικά. Εἶναι τὰ πρόσωπα ποὺ ἐκτιμοῦν τὸν κόπο μας καὶ μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴ στοργή τους ἐνθαρρύνουν ἠθικὰ τὴν προσπάθειά μας. Πάντα αἰσθάνονται εὐγνωμοσύνη γιὰ τὸν Κύριο καὶ ὕστερα γιὰ μᾶς ποὺ γίναμε τὰ

ὄργανα γιὰ τὴ σωτηρία τους καὶ γιὰ τὸν προσανατολισμὸ στὴ ζωὴ τους. Ἐτσι στὰ πρόσωπά τους οἱ ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου βρίσκουμε τοὺς ἐθελοντὲς συνεργάτες καὶ τοὺς πρόθυμους συμπαραστάτες στὰ καλὰ ἔργα.

Ἦδη ἀπὸ τὴν ἀποστολικὴ ἐποχὴ καὶ ὕστερα στὸ πέρασμα πολλῶν αἰώνων, τέτοια πρόσωπα διεδραμάτισαν σπουδαῖο ρόλο στὴν διάδοσι τῆς ἀλήθειας τοῦ Εὐαγγελίου, ἀνακουφίζοντας τοὺς κήρυκας τοῦ Λόγου ἢ ὑποβοηθώντας τὸ δύσκολο ἔργο τους. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἦσαν ἀφιερωμένα στὸ ἀποστολικὸ ἔργο κι ἄφησαν ἄλλες ἀσχολίες γιὰ νὰ ἀφοσιωθοῦν σ' αὐτό. Ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι γνωστὰ τέτοια πρόσωπα ποὺ βοήθησαν ἀποφασιστικὰ τὴν Ἱεραποστολή.

Σήμερα ὁ θεσμὸς ἐπιβιώνει, ὅπου παρατηρεῖται ἱερὸς ζῆλος καὶ πνευματικὴ καθοδήγησι ἀπὸ μέρους καλῶν κληρικῶν. Καὶ εἶναι στ' ἀλήθεια μία πραγματικὴ ὄασι στὴν ἐρημιὰ τῶν ποικίλων ἀντιξοοτήτων ἢ παρουσία τέτοιων ἀγιασμένων ψυχῶν, ποὺ ἀφοῦ σώθηκαν καὶ προσανατολίσθηκαν στὸ δρόμο τοῦ Χριστοῦ, ἀγωνίζονται νὰ κρατηθοῦν πιστὲς στὴ διακονία τους, ἐκδηλώνοντας τὰ εὐγενικά τους αἰσθήματα πρὸς τοὺς πατέρες τους, ἀναπαύοντας τὸ πνεῦμα τους.

Εἶναι ἔργο καὶ καρπὸς τῆς θείας οἰκονομίας ποὺ ἀπὸ τὴν μιὰ ἐπιτρέπει νὰ δοκιμάζουμε οἱ πνευματικοὶ ἐργάτες τὶς πίκρες τῆς σπορᾶς καὶ τὶς ἀπογοητεύσεις τῆς ἀκαρπίας καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ βρίσκουμε ὄργανα φωτισμένα ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, μὲ προθυμία καὶ αὐταπάρνησι γιὰ τὴν πνευματικὴ σπορά.

Τὸ παράδειγμα αὐτῶν πρέπει νὰ τονίζεται γιὰ νὰ βρεῖ μιμητὲς. Εἶναι παράδειγμα ωραίων ψυχῶν μὲ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ εὐγενείας. Καὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἡ προτροπὴ εἶναι νὰ ἐκτιμᾶμε τὰ πρόσωπα αὐτὰ καὶ νὰ ἀναγνωρίζουμε τὴν ἀξία τους καὶ τὴν προσφορὰ τους. Γιατὶ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ εἶναι δύσκολο.

Δὲν θὰ παύσουν βέβαια ποτὲ νὰ ὑπάρχουν καὶ οἱ ἐπιλήσιμονες. Αὐτοὶ ποὺ κινοῦν τὴν πτέρνα τους κατὰ τοῦ εὐεργέτου καὶ ποὺ μὲ τὴν διαγωγὴ τους λογχίζουν τὴν καρδιά μας, ὅπως ἔγινε καὶ στοὺς ἀγίους Ἀποστόλους. Ἡ πρόνοια ὅμως τοῦ Θεοῦ μᾶς παρέχει ἀνθρώπους ποὺ κοπιάζουν στὰ καλὰ ἔργα, καὶ οἱ ὁποῖοι σηκώνουν μαζί μας τὸ βάρος στοὺς ὤμους τους, ἀναπληρώνοντας τὸ ὑστέρημα τῶν πρώτων.

Ἄς εἶναι εὐλογημένοι οἱ ἐν Χριστῷ συνεργοὶ μας καὶ ἄς σελαγίζει παντοῦ τὸ παράδειγμά τους.

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023
ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ (Ιωάν. γ', 13-17)
10 Σεπτεμβρίου 2023

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον»

Ὁ Θεὸς Πατέρας «δὲν ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ στὸν κόσμον γιὰ νὰ κρίνει τὸν κόσμον, ἀλλὰ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος δι' Αὐτοῦ». Αὐτὸν τὸν λόγο, ἀγαπητοί μου, ἀκοῦμε στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ποὺ ἀναγινώσκεται μέσα στὴ Θεία Λειτουργία, κατὰ τὴν Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Ὁ σταυρικὸς θάνατος τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ μέγα μυστήριον τῆς θείας φιλανθρωπίας, τὸ ἐνέχυρον τῆς θείας εὐσπλαχνίας καὶ σωτηρίας, ἡ πιὸ γίνη καὶ ψηλαφητὴ εἰκόνα τοῦ οὐράνιου σταυροῦ τῆς ἀγάπης. Τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας ποὺ δὲν εἶναι μιὰ ἰδεολογία ἢ μιὰ φιλοσοφία, ἀλλὰ μιὰ πραγματικὴ ἱστορία, εἶναι ὁ πραγματικὸς καὶ ἱστορικὸς θάνατος τοῦ Θεοῦ, ποὺ φέρνει ἀκριβῶς τὴν πραγματικὴ καὶ ἱστορικὴ ἀνάστασιν τοῦ ἀνθρώπου.

«Ἴδου γὰρ διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ». Διὰ τοῦτο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «κηρύσσει Χριστὸν ἐσταυρωμένον» καὶ καυχᾶται «ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἔτσι γιὰ νὰ δείξουμε τὴν ἀγάπην μας στὸν Κύριον κάνουμε τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ. Ὑμνοῦμε καὶ δοξάζουμε «τὸ μακάριον ξύλον», τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ καινόν, ποὺ ἐπάνω σ' αὐτὸ ἀπέθανε ὁ βασιλεὺς τῆς Δόξης, γιὰ νὰ σκορπίσει αἰώνια ζωὴν σ' ὀλόκληρην τὴν κτίσιν. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ κορύφωμα μαζὶ καὶ τὸ κλειδί τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας. Ὁ σταυρικὸς θάνατος εἶναι τὸ Πάσχα τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι βρισκόμαστε γύρω ἀπὸ τὸν Χριστὸ πάνω στὸ σταυρό μας, στὸ σταυρὸ τῶν δοκιμασιῶν καὶ τοῦ πόνου μας.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ διακρίνει τοὺς ἀνθρώπους δὲν εἶναι ἡ ἁμαρτωλότητα καὶ ἡ καθαρότητα, ἀλλὰ ἡ σχέση μετὸν Χριστὸ καὶ τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου γίνεται ζυγὸς δικαιοσύνης, ὅπως θαυμάσια ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας καὶ ὁ ἄνθρωπος κρίνεται ἀπὸ τὴν στάση του ἀπέναντι στὸ Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀποδοχὴ ἢ τὴν ἄρνηση. Ἐνα τροπάριο τῆς ἐνάτης ὥρας γράφει θαυμάσια: «ἐν μέσῳ δύο λιστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ σταυρὸς σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων πρὸς γνῶσιν θεολογίας».

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ὑπενθυμίζει σ' ὅλο τὸν κόσμον καὶ σ' ἐμᾶς ὅτι, ὅταν διαλέξουμε τὸν Σταυρὸ ὡς τρόπο τῆς ζωῆς μας, ὡς πολίτευμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας βίου, τότε ἔχουμε τὴν Ἀνάσταση, τὴν ἀληθινὴ μας ἐλευθερία, τὴν οὐσιαστικὴ ἀνάπαυσή μας μέσα στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν μας καὶ τὴν ἀληθινὴ εἰρήνη τῆς ψυχῆς. Καὶ ὅταν περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκες τοῦ βίου μᾶς κυκλώνουν, ὑψώνουμε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας καὶ ἀτενίζουμε μετὰ πίστη τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ μας, καὶ μετὰ ἐλπίδα προχωροῦμε, σταυρωμένοι καὶ ἀναστημένοι. Συσταυρωμένοι καὶ συναναστημένοι μετὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ἀδελφοί μου,

προσδοκῶντας τὴν ἑορτὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἔχουμε μιὰ ἀκόμα εὐκαιρία νὰ ἀναλογισθοῦμε τίς ἄπειρες δωρεές τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖες διοχετεύτηκαν στὴ ζωὴ μας διὰ τοῦ Σταυροῦ. Στὴν ἀναμονὴ αὐτὴ ἄς στρέψουμε τὸ βλέμμα μας στὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, ἀπὸ ὅπου πηγάζει ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασή μας, προκειμένου νὰ φωτισθοῦν τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας μετὰ τὴν ὀλόθερμη ἰκεσία «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σκέπε, φρούρει, φύλαττε καὶ σῶζε τοὺς δούλους σου». Ἀμήν.

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023
ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ (Μαρκ. ν', 34 – θ', 1)
17 Σεπτεμβρίου 2023

Τρεις απαραίτητες προϋποθέσεις που πρέπει να έχει εκείνος που θέλει να ακολουθήσει τον Χριστό, αδελφοί μου, διευκρινίζονται στην σημερινή ευαγγελική περικοπή, για να είναι κανείς σωστός χριστιανός και μαθητής του Κυρίου. Αντίθετα με την συνήθεια των αρχόντων του κόσμου αυτού, που προκειμένου να προσελκύσουν όπαδούς υπόσχονται παροχές, τιμές και απολαύσεις, ο Κύριος μᾶς προτρέπει να απαρνηθῆ ὁ πιστός τὸν ἑαυτό του, ὕστερα νὰ σηκώσει τὸν προσωπικό του σταυρό καὶ τέλος νὰ ὑπακούσει σὲς ἐντολές του.

Ὁ Χριστὸς δὲν ἀναγκάζει καὶ δὲν ὑποχρεώνει κανένα. Ζητεῖ ὅμως ἀπὸ τὸν καθένα μας ἐλεύθερα νὰ ἀκολουθήσει μὲ συνέπεια, ἀποφασιστικότητα καὶ ἥρωϊσμό.

Τὸ «ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν» ἰσοδυναμεῖ μὲ νέκρωση πρὶν τὸ θάνατο. Ἀπαρνοῦμαι τὸν ἑαυτό μου σημαίνει ταπεινώνομαι γιὰ χάριν τῆς ἀγάπης τῶν ἄλλων. Χάνω γιὰ νὰ κερδίσει ὁ ἄλλος. Στεροῦμαι γιὰ νὰ πλουτίσει ὁ συνάνθρωπός μου. Ἄρνοῦμαι κάθετὶ πὸν μὲ χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεό. Ἀγωνίζομαι νὰ ὑποτάξω τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὶς ἀνάγκες τῆς σάρκας μου. Γυρίζω τὴν πλάτη σὲν πονηρία. Νεκρώνω ὅ,τι μὲ κρατᾶει δέσμιο μὲ τὴ γῆ. Ὑπερβαίνω τὸν ἐγωϊσμό καὶ προσπαθῶ νὰ γίνω σωστὸ μέλος τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸ προϋποθέτει δύναμη καὶ ἀποφασιστικότητα. Πάνω ὅμως ἀπὸ τὴ δική μας δύναμη ὑπάρχει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, πὸν μᾶς δυναμώνει γιὰ νὰ τὸ καταφέρουμε, ἐπειδὴ μόνοι μας δὲν μπορούμε νὰ παλαίψουμε κατὰ τοῦ διαβόλου.

Τὸ «ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ» ἀφορᾶ στὸν βαρὺ Σταυρὸ πὸν ἐπωμίζεται κάθε πιστός. Ὁ πόνος εἶναι σὰν τὸ Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Μετὰ ὅμως ἀπὸ τὸν πόνο τῆς Σταυρώσεως ὑπάρχει ἡ λύτρωση καὶ ἡ δόξα τῆς ἀναστάσεως. Ὅπως ὁ Χριστὸς ὑπέφερε πάνω στὸν Σταυρό, ἔτσι ὑποφέρει κάθε πιστός καθὼς σταυρώνεται κάθε μέρα γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς του.

Τὶς ἀλήθειες τῆς σταυρώσεώς μας θὰ τὶς βιώσουμε στὴν καθημερινή μας ζωὴ. Ὅπως Ἐκεῖνος προδόθηκε ἀπὸ τὸ μαθητὴ του, ἔτσι κι ἐμεῖς προδινόμαστε ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀγαπημένους καὶ ἔμπιστους ἀνθρώπους μας. Ὅπως ὁ Κύριος παράνομα δικάστηκε καὶ κατακρίθηκε, ἔτσι κι ἐμεῖς καταδικαζόμαστε μὲ εὐκολία ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους. Ὅπως Ἐκεῖνος περιφρονήθηκε, ὑβρίσθηκε, χλευάστηκε, ἔτσι κι ἐμεῖς γινόμαστε στόχος τῶν εἰρωνειῶν καὶ τῶν ὕβρεων τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀφέθηκαν δοῦλοι στὴν ἁμαρτία. Κλῆρος τοῦ μαθητοῦ εἶναι ἡ μίμηση τοῦ Διδασκάλου καὶ κληρονομία τοῦ πλάσματος ἢ ζωὴ τοῦ Δημιουργοῦ.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ παθήματα ποὺ μᾶς προκαλεῖ ὁ κόσμος, ἔχουμε καὶ τὰ παθήματα ποὺ μᾶς προκαλεῖ ὁ ἴδιος μας ὁ ἑαυτός. Εἶναι οἱ πονηροὶ λογισμοὶ καὶ οἱ ἄτακτες ἐπιθυμίες ποὺ σὰν ἀγκάθια καὶ καρφιά προκαλοῦν τὴν θλίψη καὶ ἀνισορροποῦν τὸν ἀγῶνα μας.

Καὶ τέλος τὸ «καὶ ἀκολουθεῖτω μοι». Ἡ ἀπάρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ ἡ καθημερινὴ σταύρωση μᾶς ἐνώνει μὲ τὸν Χριστό. Ἐκεῖνος ποὺ κατόρθωσε νὰ νεκρώσει τὰ πάθη του καὶ νὰ σταυρώσει τὶς ἐπιθυμίες του χαριτώνεται ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης, τῆς βαθεῖας χαρᾶς, τῆς εἰρήνης, τὰ ὅποια γεμίζουν τὴν ψυχὴ του καὶ ἔτσι νοιώθει τὴν ἀξία τῆς ζωῆς, ἀφοῦ γίνεται δοχεῖο ἀγιασμένο τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

ἡ δύναμη τῶν ἀπολαύσεων τοῦ κόσμου τούτου νικᾷ καὶ παρασύρει καθημερινὰ πολλοὺς ἀνθρώπους ποὺ τυφλὰ παραδίδονται στὴν ἐξουσία τῆς καὶ γίνονται χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν θύματα τῆς ζωῆς.

Σήμερα ὁ Χριστὸς μᾶς ὑποδεικνύει ὁδὸν σωτηρίας. Εἶναι ὁ δρόμος ποὺ ὀδηγεῖ στὸν προσωπικό μας Γολγοθᾶ, σκληρὸς καὶ ἀνηφορικὸς δρόμος, ἀλλὰ ἀποτελεσματικὸς καὶ σωτήριος. Στὴν πορεία τοῦ δρόμου αὐτοῦ θὰ κουρασθοῦμε καὶ θὰ ὑποφέρουμε, ὥσπου νὰ φθάσουμε στὸ τέρμα, ποὺ εἶναι ἡ κατάκτηση τῆς ζωῆς καὶ ὁ θρίαμβός της.

Ὁ Σταυρὸς ποὺ ἐπιλέγουμε ὡς τρόπο πορείας, νὰ ἔχουμε τὴν βεβαιότητα ὅτι εἶναι ζωὴ καὶ ἀνάσταση. Εἶναι ὁ πόνος ποὺ φέρνει χαρὰ καὶ ἡ νέκρωση ποὺ φέρνει αἰώνια ζωὴ. Ἀμήν.

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ε΄, Ι-ΙΙ)

24 Σεπτεμβρίου 2023

Τὸ γεγονός τῆς κλήσης τῶν πρώτων μαθητῶν διηγοῦνται ὅλοι οἱ εὐαγγελιστές, ἐνῶ ὁ Λουκάς, στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή, ἀφηγεῖται ἐπιπλέον καὶ τὸ ἐκπληκτικὸ ψάρεμα ποῦ ἔγινε ἀπὸ τοὺς μαθητὲς μὲ τὴν ὑπόδειξη τοῦ Ἰησοῦ. Αὐτὸ γίνεται ὄχι γιατί ἐνδιαφέρονται νὰ μᾶς περιγράψουν, ὡς ἱστορικοί, τὸ ξεκίνημα τοῦ Ἰησοῦ στὸ ἐπὶ γῆς ἔργο Του, ἀλλὰ γιατί, στὸν τρόπο ποῦ δέχτηκαν οἱ ψαράδες τὴν πρόσκληση καὶ ἀνταποκρίθηκαν ἀμέσως, βλέπουν τὸ πρότυπο γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ δέχεται ὁ ἄνθρωπος τὸ θεῖο κάλεσμα.

Ἔτσι, ἐρμηνεύοντας τὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή, μπορούμε νὰ σταθοῦμε πρῶτα στὸ ὅτι τὸ προσκλητήριο ἀπευθύνεται στοὺς ὑποψήφιους ἀποστόλους, τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποῦ αὐτοὶ βρίσκονταν στὶς ἐργασίες τους καὶ μάλιστα στὸ πέρασ μιᾶς κοπιαστικῆς νύχτας χωρὶς ἀποτελέσματα.

Ἡ πράξη αὐτὴ τοῦ Κυρίου μᾶς βοηθεῖ νὰ κατανοήσουμε τὴν ἐκτίμησή του στὴν ἐργασία καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη Του στοὺς ἀνθρώπους τοῦ καθημερινοῦ μόχθου. Ὄταν ἀποφάσισε νὰ ἐκλέξει τοὺς ἀποστόλους Του, δὲν ἤλθε στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ βρεῖ σοφοὺς, δὲν πῆγε στὴ Ρώμη γιὰ νὰ ζητήσει ἰσχυροὺς, δὲν ἀνέβηκε κἂν στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νὰ καλέσει ἱερεῖς καὶ νομικοὺς, ἀλλὰ «ἐστῶς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ» κάλεσε πρῶτα μερικοὺς ψαράδες, δηλαδὴ ἀπλοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, ποῦ ζοῦσαν μὲ τὴν καθημερινή τους ἐργασία. «Τὰ μωρὰ καὶ τὰ ἀσθενῆ του κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός... ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν φανερωθῆ μὴ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ» τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ἐὰν ὁ Χριστὸς ἐξέλεγε γιὰ τὸ ἔργο Του σοφοὺς καὶ δυνατοὺς, θὰ θεωροῦνταν ἀνθρώπινο κατόρθωμα ἢ νίκη τοῦ Σταυροῦ. Ἀλλὰ «ὅπως μὴ καυχῆσται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πᾶσα σὰρξ» καὶ «ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ», ὁ Ἰησοῦς προνόησε καὶ κάλεσε τοὺς ἀποστόλους ἀπὸ τὶς τάξεις τῶν ψαράδων καὶ τῶν ἐργατῶν.

Ἦσκει ὅμως καὶ ἕνας ἄλλος λόγος γιὰ τὸν ὅποιο ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀπόστολοι ὑπῆρξαν ἐργάτες. Ὄταν τοὺς καταρτίζει ὁ Ἰησοῦς γιὰ τὸ ἔργο τοῦ

εὐαγγελίου, τοὺς ὀμιλεῖ γιὰ κόπους, γιὰ στερήσεις, γιὰ διωγμοὺς καὶ ἀγῶνες ποὺ τοὺς περιμένουν στὴν ἀποστολή τους. Δὲν θέλει, λοιπόν, σοφοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ μωροὺς συζητητές, ποὺ μετροῦν τὰ πράγματα μὲ τὸν πῆχυ τῆς λογικῆς καὶ ἐξαρτοῦν τὰ πάντα ἀπὸ ἀνθρώπινους παράγοντες, ἀλλὰ ζητεῖ ἀνθρώπους μαθημένους νὰ παλεύουν καὶ νὰ ἀγωνίζονται, ποὺ νὰ γνωρίζουν ἀπὸ φτώχεια καὶ κόπο, ἀπὸ κινδύνους καὶ κακοπέραση, ἀνθρώπους ποὺ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχὴ τους εἶναι ἡ ἐργασία. Ἐργάτες τοῦ εὐαγγελίου ἤθελε ὁ Χριστὸς καὶ ἐργάτες τῆς ζωῆς ἐκάλεσε.

Ἐνα δεύτερο σημεῖο, ποὺ θέλει νὰ τονίσει ἡ διήγηση, εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν μαθητῶν στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ προθυμία ὑπακοῆς στὰ λόγια του. Ἐνῶ ἡ ὥρα ἦταν ἀκατάλληλη γιὰ ψάρεμα καὶ οἱ μαθητὲς κουρασμένοι, ὁ Πέτρος ἀπαντᾷ στὸ Χριστὸ «Διδάσκαλε, ὅλη τὴ νύχτα παιδεύομασταν καὶ δὲν πιάσαμε τίποτε, ἐπειδὴ ὅμως τὸ λὲς ἐσὺ θὰ ρίξω τὸ δίχτυ». Ἡ θαυματουργικὴ ἀλιεῖα ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως τῶν μαθητῶν. Ὁ Χριστὸς δὲν κάνει τὸ θαῦμα γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσει ἀλλὰ γιὰ νὰ δείξει προκαταβολικὰ πόσους καρποὺς θὰ ἀποφέρει ἡ ὑπακοὴ στὸ πρόσταγμα του καὶ ἡ ὀλοπρόθυμη ἀφοσίωση σ' αὐτό.

Πραγματικά, ἡ ἀλιεῖα τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ἀργότερα δὲν ὑπῆρξε λιγότερο ἐκπληκτικὴ καὶ θαυματουργικὴ, ἐπειδὴ δὲν κοπίασαν μόνοι τους ἀλλὰ μὲ συμπαραστάτη τὸν Χριστὸ καὶ καθοδηγὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Τὸ τρίτο σημεῖο ποὺ πρέπει νὰ σχολιαστεῖ εἶναι πῶς ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ θαυματουργικὴ ἀλιεῖα ὀδηγοῦν τὸν Πέτρο στὴ συναίσθηση τῆς μηδαμινότητάς του καὶ τῆς γύμνιας του καὶ τὸν κάνουν νὰ ὁμολογήσει: «βγὲς ἀπὸ τὸ καῖκι μου, Κύριε, γιατί εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός». Ἡ ὑψηλὴ ἰδέα ποὺ ἔχουμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας δημιουργεῖ ἓνα τεῖχος ποὺ ἐμποδίζει τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἀγγίξει, ἀντίθετα ἡ συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητάς μας προκαλεῖ τὴν ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ ὀλονύκτια μάταιη ἐργασία τῶν ψαράδων τῆς Γεννησαρὲτ δείχνει καθαρὰ τὴν ἀδυναμία νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος μὲ ἀνθρώπινα μέσα. Τὸ θαῦμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ λόγια Του στὸν Πέτρο φανερώνουν τὸ ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας, ποὺ μὲ τοὺς ἀποστόλους καὶ τὴν Ἐκκλησία, κατακτᾷ καὶ σώζει τὸν κόσμο. Ἡ κατάκτηση αὐτὴ καὶ ἡ σωτηρία θὰ συντελεῖται σὲ κάθε ἄνθρωπο, γιὰ νὰ ἀνανεώνεται καὶ νὰ ἐπαληθεύεται μέσα στὴν ἱστορία ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Πέτρο «ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν». Ἀμήν.